

Iks ging weer eens pleiten

Leo van Osch

Ik veeg mijn agenda morgen leeg had X geroepen. Die dag stond niets in de agenda maar het had in elk geval slagvaardig geklonken. De accountant van zijn nieuwe cliënt zou hem introduceren. X zat in de bibliotheek van de accountantsclub te wachten en omdat het nog al lang duurde was hij gaan bladeren in enkele losbladige edities. He, kijk aan, de modellen rechtspraktijk, zo'n beetje de bijbel voor iedere accountant die meende zelf wel even een contractje in elkaar te kunnen flansen. Hm, niet meer bijgewerkt sinds 19.. Dat diende hij te onthouden. Voor de aardigheid pakte X nog even het zakboek accountancy, toch de *core business* zou je denken, en zag tot zijn verbazing dat ook die uitgave de laatste drie jaar niet meer was aangevuld.

Buiten regende het. X keek uit vanuit de moderne kantoortoren over de weilanden naar het panorama van de nabijgelegen stad. Het was inmiddels tegen lunchtijd en zijn maag begon te knorren; op de tafel stond een schaal met in geel en groen papier verpakte pastilles. Daaronder verborgen lag een grote hoeveelheid tumtum. Om de ergste honger te stillen graaide hij een paar maal in de schaal. Af en toe kwam een *young executive* voorbijlopen die wat vreemd neerkeek op de dito eind in de biebbijt.

Ten lange leste verscheen de accountant zelf. In zijn auto reden ze naar een mistroostig industrieterrein waar een familiebedrijf was gevestigd. Bij het zien

van de bespottelijke naam op de gevel moest hij moeite doen om niet in lachen uit te barsten. Zonder enige waarneembare vooropleiding verhandelden vader en zoon en enige aangetrouwden voor miljoenen euro's per jaar in eieren en aanverwante producten. Binnen een uur wist X alle ins en outs van de handel en noemden ze hem al bij de voornaam. Dat laatste was niet zijn idee geweest, maar hij liet het maar zo. Na oeverloze inleidingen, kennelijk bedoeld om hem te peilen, kwam het gesprek op een vordering van, de directeur liet bij het bedrag een klein boertje ontsnappen, toch zeker 5% van de jaaromzet. 'We denken er over die vordering maar af te schrijven' sprak senior berustend'.

X stelde voor om beslag te leggen, maar stuitte op bendenkelijk kijkende gezichten. De wederpartij, die zich op de nichemarkt van eierveertjes had geworpen, was min of meer familie en ze kwamen elkaar tegen op feestjes en zo. Er werd een achtste shagje gedraaid.

X drukte zachtjes door, hij was niet het hele pokkeneind met een rammelende maag naar hier gereden om een enkel declarabel uurtje te scoren; hier was werk aan de winkel.

'Dus jij denkt dat er nog wel iets te halen valt?' was de vraag die hij uiteindelijk in meerdere variaties en toonaarden diende te beantwoorden. 'We zullen er over nadenken'. Meer kreeg hij X niet mee. Men handelde niet alleen in eieren, men liep er ook op. ■

